

„Íme, újjá alkotok mindent!” (Jel 21,5)

Ez az ige a Jelenések könyvéből származik. Ez a könyv zárja az Újszövetség írásainak gyűjteményét. Az „Apokalipszis” cím jelentése „kinyilatkoztatás”, és a szerző szeretné megértetni velünk a végső dolgokat, amikor Krisztus visszatér a földre, a gonosz véglegesen vereséget szenved, létrejön egy új ég és új föld.

A szöveg nem könnyen érthető. Kr. u. 81 és 96 között íródik, amikor kegyetlenül üldözik a keresztényeket. A gyülekezetekben félelem uralkodik, hogy mi lesz velük és a rájuk bízott üzenettel. Miért nem lép közbe Isten?

Ilyen körülmények között a rómaiak a szerzőt Patmosz szigetére száműzik. Itt kezdődnek azután a látomásai, és utasítást is kap, hogy írja le őket.

„Íme, újjá alkotok mindent!”

A Jelenések könyve reményt akart adni az üldözött közösségeknek. Annak ellenére, hogy nehéz és erőszakkal teli időkben élünk, annak ellenére, hogy a jövő bizonytalan, a jó végül diadalmaskodik, és Isten újjá fog alkotni mindent.

Ma is, ha elolvassuk a híreket, megnézzük „a híradót vagy az újságok címlapját, ezek rengeteg tragédiáról tudósítanak, lesújtó híreket közölnek, minket pedig az a veszély fenyeget, hogy mindezekhez hozzászokunk. [...] Csakhogy van egy Atya, aki együtt sír velünk; van egy Atya, aki a végtelen irgalom könnyeit hullatja gyermekeiért. Olyan Atyánk van, aki vár minket, hogy megvigasztalhasson, hiszen ismeri szenvedéseinket, és egy másféle jövőt készített számunkra. Ez a keresztény remény nagy távlata, amely átfogja létezésünk minden egyes napját, újra és újra fel akar emelni minket.”[1]

„Íme, újjá alkotok mindent!”

Nem tudhatjuk, mikor és hogyan fog ez megtörténni, és hiábavaló is lenne ezt kutatni. Az viszont biztos, hogy meg fog történni.

„A Biblia utolsó lapjai a hívő ember útjának végső horizontját mutatják meg nekünk: a mennyei Jeruzsálemet, a menny Jeruzsálemét. Ezt mindenekelőtt hatalmas sáornak képzelhetjük el, ahová Isten befogadja majd az összes embert, hogy egyszer s mindenkorra együtt lakjanak vele. (Jel 21,3) Erre irányul a mi reményünk. És mit csinál Isten, amikor végre vele leszünk? Végtelen gyengéd szeretetet tanúsít irántunk, mint egy apa, aki gyermekeit fogadja, akik sokat fáradoztak és szenvedtek. »Íme, Isten hajléka az emberek között! [...] [Ő] letöröl szemükről minden könnyet. Nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom, mert a korábbi dolgok elmúltak. [...] Íme, újjá alkotok mindent.« (Jel 21,3-5) Az újdonság Istene!”[2]

„Íme, újjá alkotok mindent!”

Hogyan éljük meg az élet igéjét ebben a hónapban?

„Ez az ige biztosít bennünket arról, hogy egy új világ felé tartunk, amely már mostantól kezdve készül és épül. Tehát egyáltalán nem tétlenségre vagy menekülésre készítet a világ elől. Isten ugyanis mindent meg akar újítni. Személyes életünket, a barátságot, a házastársi szeretetet, a családot; meg akarja újítni a társadalmi életet, a munka világát, az iskolát, a kultúrát, a szabadidőt, az egészségügyet, a gazdaságot, a politikát... egyszerűen az emberi tevékenység minden területét. De ehhez szüksége van ránk. Szüksége van olyan emberekre, akik hagyják, hogy az Ő igéje bennük éljen, akik az Ő élő igéje, másik Jézusként élnek a környezetükben.”[3]

Alice, egy fiatal keresztény lány megértette, hogy hivatásának követése mélyreható változást kér tőle ahhoz, hogy Isten teljes mértékben cselekedhessen az életében, és valóban újjáteremthesse. „Hatalmas ajándékként” lehetőséget kapott arra, hogy Indiában átélhessen egy élményt. Ott megízlelte az igazi örömet, úgy érezte, hogy Isten kegyelmében fürdik, még a nehéz pillanatokban is. A napjait imával, közösségben és önkéntes munkával töltötte. Az árvaházban mélyen megérintette őt a gyerekek élete. Bár semmijük sincs, hihetetlen lelkesek, és sokat tanítottak neki az életről. Ez nem egy egyszerű utazás volt, hanem igazi zárandoklat, „emelkedőkkel és lejtőkkel” tarkított út, amelyen „ki kellett ürítenie a hátizsákját”, mégis nagy gazdagodást és felszabadulást adott.

Augusto Parody Reyes és az életige csoport gondozásában

[1] vö. Ferenc pápa általános kihallgatás, 2017. augusztus 23. Katekézis a keresztény reményről.

<https://www.magyarKurir.hu/hirek/ferenc-papa-olyan-atyank-van-aki-egyutt-sir-velunk-es-var-rank>

[2] uo.

[3] C. Lubich, *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Roma, 2017, p. 429.

forrás: fokolare.hu